

O Janovce a presidentu Klestilovi *Antonín Vávra*

Na fotografii je jeden z prvních domků postavených na Janovce v Novohradských horách. V něm se narodil a léta žil dědeček dr. Thomase Klestila, presidenta Rakouské republiky.

Dědeček byl tesařem a přišel se do nedalekého rakouského Heinrichsu. Měl syna, který se pak stal ve Vídni tramvajákem a také otcem rakouského presidenta.

Osadě Janovka, ležící mezi obcemi Žár, Údolí a Štipton se německy říkávalo Johannesruh – tedy Janův klid, podle křestního jména jejího zakladatele, novohradského pána hraběte Johanna Buquoye, proslaveného po celém tehdejší mocnářství zejména svými sociálními reformami. Někdy se osadě říkávalo i Janovky, protože sestávala ze tří částí, patřících do různých správních obcí. Západní konec patřil do Žáru, prostřední část do Údolí u Nových Hradů a východní konec osady do Štiptoně. To ale nic nemění na skutečnosti, že příhodnější pojmenování by se pro ni dalo sotva vymyslet. Janův klid – to je zasněný kout Novohradsko, kus překrásné přírody se dvěma desítkami rybníků a rybníčků, s alejemi dubů na hrázích, voňavou bažantnicí, loukami, poli a lesy. To všechno dohromady vzbudí v každém, kdo sem kdy vkročil, pocit dosud nepoznaného blaha a obdiv nad umem Stvořitele.

Zmíněný Johann Buquoy tu kdysi před koncem 18. století nechal rozparcelovat na díly tzv. Stixnerovu pastvinu a ty díly pronajal zájemcům, převážně z vnitrozemí Čech. Aby jim usnadnil i začátek hospodaření, daroval všem dřevo, kámen a písek, včetně dopravy tohoto materiálu na stavby jejich domů. To byla vydatná pomoc. Těch prvních osídlenců bylo jedenáct a osadě se začalo říkat Štyksna, podle té někdejší Stixnerovy pastviny. Osadníků i domů pak přibývalo a vžilo se i pojmenování Janovka.

Rodopisná revue 4/2005, rubrika Čtení ke kávě, str. 4-5